

„За зла честъ тази партия има голѣмо болшинство
 „въ парламента; но азъ вѣрвамъ, че вънъ отъ парламента
 „работата е свършено друга: сърдцето на народа въ
 „цѣлото съединено кралство дълбоко съчувствува къмъ
 „българския народъ и храни горещи надежди за осво-
 „бождението му отъ турската тирания.

„Съ сжщата надежда и съ моитѣ искренни благо-
 „дарения оставамъ и азъ

Вашъ прѣданъ

George Anderson.

По-голѣмата частъ отъ моето писмо до г. Андер-
 сонa се обнародва въ в. „Daily News“ отъ 9-и марта.

Таквазъ бѣше дългата и любопитна, както вижда
 читателътъ, история съ прощението отъ Т.-Пазарджикския
 окръгъ, а покрай него и съ онова отъ гр. Пловдивъ.

* * *

Графъ Игнатиевъ въ Виена.

Ще спомена тукъ извѣстния фактъ, че прѣзъ мѣ-
 сецъ февруария и мѣсецъ мартъ тая година 1877 год.,
 рускиятъ кабинетъ бѣше изпратилъ при другитѣ петъ
 велики сили своя цариградски посланникъ Игнатиевъ съ
 мисия за постигане едно възможно между тѣхъ съгласие
 по дневния въпросъ, именно да се покани отъ всички
 тѣхъ Турция да приеме и да положи въ дѣйствие прѣд-
 ложениетѣ отъ цариградската конференция реформи, а
 въ случай че тя откаже, да ѝ се съобщи, че силитѣ въ
 такъвъ случай ще бждатъ свободни да прибѣгнатъ, съ-
 вокупно или отдѣлно, къмъ принудителни мѣрки за прила-
 гане тия реформи. Каква участъ има тази мисия на руския
 дипломатъ, това е частъ отъ свърѣмената история, и то